

Elvárások 7. fejezet

Ariana, vasárnap 14 október 2018 - 15:30:52

7.

Hogy megy az egyetem?

Majdnem félreírelem az ételt, annyira váratlanul ér, hogy apám egy általánosan hozzászólott. Miután némi ízsegítésével megelégződtem, hogy elpatkoljak, felnevezek rá. Még mindig várja a választ, bár pontosan nem vagyok vele tisztában, röviden vagy hosszán kellene kifejtenem a lényegét.

Jól.

Bőlint, utána megint a tabletjébe feledkezik, mire elhúzom a szálam. Pont ennyire érdekelttem, de miért is lepődtem meg ezen?

Nem várhatnak a kimutatások? Kérdezi anyám óvatosan. Látszik rajta, mennyire csalódott, hogy apám most sem bír kiszakadni a munkából, pedig az évek alatt már bízva hozzászokhatott volna.

Hazajöttem vacsorázni, ez ért nem értem a végére.

Lopva ismét felsandítok. Anyám beletörődve, kedvetlenül kanalazza a levest. Hirtelen hasít belém, mennyire magányos lehet. A férje alig foglalkozik vele, én meg bevalljuk, mostanában nagyon a hátérbe szorítottam. Elszégyellem magam, amint erre rájönök.

Neked hogy telt a napod? Próbálkozom, mire kapok egy kedves mosolyt.

Gyorsan elszaladt. És te merre jártál óránként? Érdeklődik.

Lucynél, mint mindig rántom meg a vállam, és épp újabb falatot vennék a szálamba, amikor apám elveszi az étvágyam.

Végre bemutatathatnád hivatalosan.

Letészem a villát, és már a nyelvemen van a csip Qs választ, mégis inkább újrakezdem az evést. Anyám nyugtalanul észkelődik a széken, nekem pedig az az érzésem támad, hogy valamiről lemaradtam. De lehet, hogy csak szeretnék.

Apád és én szívesen megismernénk, ha már ennyire szoros a kapcsolatotok.

Képtelen vagyok uralkodni magamon, azonnal kitör belőlem a röhejes. Erre már apám is felpillant, én viszont nehezen csillapodom. Hát, ez jó. Ha tudnák az igazat &

Na, ez rögtön elveszi a jókedvemet.

Úgy ténik, hiába mondom, hogy csak barátok vagyunk felelem némi torokköszörűlés után. Nem lesz a menyetek. Nem csak titkolózom, tényleg nincs köztünk semmi. Akkor sem, ha szeretnék ékeket jelenteni ki. Apám hűmmög magának, és már azt hiszem, ennyivel letudta, de tévedek.

Jobban örülök, ha értelmesebbnek tűnő választanál. Az a lány csak vihogni tud.

Lecsapom az evészközt, megtröföm a szálam, és a tányérba dobom a szálétét.

Azt én döntésem el, kivel akarom leélni az életem. Ha majd lesz ilyen személy, ígérem, megtudjátok. Ha nem tetszik, akkor így jártatok.

Eddig és óhajtja édesanyám döbbenten, én viszont az apámmal nézek farkasszemet. Végül Q fordul el hamarabb, de nem azért, mert megnyertem valami láthatatlan csatát, hanem mert nem érdekli tovább.

Ilyen személyiséggel örülj, ha valaki elvisel.

Ha neked sikerült találni, nem aggódom.

B ármennyire gyerekes, nem várom meg a reakcióját. Feltrappolok a lépcsőn, hangosan vágom be magam után az ajtót, aztán elterülök az ágyamon.

Egy röpké másodpercre átfutott az agyamon, hogy a képebe vágom az igazat, miszerint Lucy öccsével kavarok. Annyira megnéztem volna az arcát, de túlgyáva voltam hozzá. Már nem kell sok áig kitartanom, hamarosan elszabadulhatok innen. Akkor aztán úgy élek majd, ahogy akarok &

Különben is, ez az egész még annyira képlekeny. Magamnak sem merem igazán beismerni, hogy ez minden, csak nem szórakozás. Szórakozás az, amit eddig csináltam. Akadtak jó pasik az évek során, de egy sem fogott meg annyira, hogy többet akarjak tőle. Most viszont &

Kopogás szakítja félbe az elmélkedésem, pedig háigy folytatnám, talán megvilágosodnék. Ha egy kis szerencsém van, még bőlcs is lehetnék. Talán még szobrot is állítanak nekem &

Elvigyorgom a saját hülyeségemen.

Szabad!

Édesanyám lép be, egy tányéros üteménnyel. Felülök, hogy mellém tudjon telepedni, és szótlanul veszek el egy szelet krémest. Imádom, az egyik kedvencem, le kell hunyom a szemem, ahogy átjár az íze.

Isteni & s óhajtom, mire megcsóválja a fejét.

Apád meg sem kóstolta.

Hát mert hülye legyintek, és egy újabb értnyűlök. Anyám engem figyel, és fogalmam sincs, akarom-e tudni, mire gondol. Inkább elébe megyek a dolgoknak. Tényleg semmi nincs közöttünk Lucyvel. Nem a barátom Qm.

Értettem elsőre is mosolyodik el anyám. De mégis mi ért bosszantottad fel magad ennnyire, ha nem az?

Mert azt nem tudom, hogy s értegesse magyarul az egyébként szerintem teljesen nyilvánvalót, és úgy ténik, édesanyám el is fogadja. Imádom Q-t, mint barátot. Amúgy meg, apám papól rossz személységről? Míg nem értem, mi a fenéért vagy még mellette. Túl jó vagy hozzá.

Édesanyám lehajtja a fejét, aztán felkel, és megsimogatja az arcomat.

Remélem, ha tényleg szerelmes leszel, legalább engem a bizalmadba avatsz.

Feltétlenül hazudom szemrebben és nélkülül. Eszembe sem jutna bajba keverni, és nem szeretném, ha miattam kellene elhallgatnia valamit. Nekem az jobban megy.

És most mi van?

Nem tudom. Nehezen megyek el rajta.

Csak akkor esik le, hogyan fogalmaztam, amikor Lucy beharapja a száját, hogy elfojtsa a rohögését. Ezt a perverz nézsem élyt, de komolyan!

Jézusom, Lucy, az öcsédről Q beszélgem! rivallok rá, amivel annyit érek el, hogy feladja az önuralma maradékát, és kéim életlenül kinevet.

Ismered el, ez nagyon viccesen hangzott vigyorgja még mindig, én viszont mogorván meredek rá. Pont semmi hatása a dolognak, úgyhogy hanyatt dobom magam az ágyán, és nyugoszen szemezek a plafonnal.

Kész vagyok tőled.

Nem, te tőle vagy kész pontosít, mire kecsesen megvonom a vállam. Fekve nem túl sok értelme van, szóval rámvall. Lucy azonban nem ereszt, nem mintha arra számítottam volna. Sőt, talán csaldnék is, ha nem faggatna tovább. Na?

Láttad.

Mit?

A kezembe tetetem az arcom, és abba kéromkodom.

Hát ez az.

Jó, nem hiszem, hogy én vagyok ennyire sötét, de eskü, nem értem.

Felülök, és Lucy nézik, miközben próbálom úgy megfogalmazni, hogy Q is értse. Nem egyszer q, mert ha nem tőnk nyilvánvaló, mi történt az elQbb, vagy inkább mi nem, akkor fogalmam sincs, hogyan kellene ezt elmagyaráznom.

Nagyon durva a fejed. Mintha gondolkodnál &

Baszd meg! szalad ki a számon, Lucy pedig megint felkacag. Halálra fogsz ívatni a csaj.

Az a bajod, hogy nem úgy viselkedik, mint egy szerelmes pincsi? Vált komolyabbra. Döbbenet nyitom ki a számban, aztán újra becsukom. Nem, nem erről van szó. Vagyis nem teljesen & Francia.

Féltreérhet Q, amit csinál. Egyszer úgy érzem, teljesen odáig van értem, máskor, mint például most is, olyan, mintha abszolút a létezésem sem izgatná.

Aha, bolyint Lucy, aztán megcsóválja a fejét. A szüleink is ott voltak. Arról volt szó, hogy titokban tartjátok, nem? Még elQtem is úgy viselkedtek, mintha semmi közötök sem lenne egymáshoz. Mit vársz akkor tQle? Szerintem Q sem tudja, mihez tartsa magát.

Na, ezzel megfog. Jó megértem, amit mondott, és arra jutok, hogy a fenébe is, teljesen igaz van. Ettől viszont rémesen hülyének érzem magam, mert ha nem foglalkozom, hogy azon aggódom, mégsem érdeklém, én is rájövök.

Lehet ismerem el, mire Lucy a vállamba bocszol.

Menj át hozzám!

Itthon vannak a szüleid.

Nem azt mondtam, hogy dugjatok kacsint rám Lucy, mire ez úttal én rohögök fel. Mert hát Danny és én leginkább csak ezt csináljuk, ha alkalmunk adódik rá. Sajnos túl kevészer &

És mit mondjak neki?

Lucy szemöldöke szerintem a homlok helyett a tarkójáig szaladna, ha ez anatómiailag lehetséges lenne. Mindegy, az teljesen világos, hogy totál idiótának néz.

Kezdd azzal, hogy köszönsz végig rá, majd felpattan, engem is talpra ráncigál, és kilök az ajtaján, arcán egy száz wattos vigyorral. Tényleg dilis a csaj.

Összeszedem magam, és átkopogok Dannyhez. Kicsit meghökken azon, hogy beállítottam hozzá, de az értelmetlen áll az útból, hogy bemehessek.

Hát te? Kérdezi, amint bezárja az ajtaját. A keze egy ideig elidőzik a kulcsban, végül nem fordítja rá. Igaz van, az gyanús lenne. Így viszont vissza kell majd fogynom magam. Mégsem bírok felelni, úgyhogy inkább közelebb húzódom, és röviden megcsókolom. Na, ezt még kevésbé tudja hová tenni.

Csak ennyit akartam nyögni ki a végtelenül sütni, mire végre elmosolyodik, majd Q hajol a számra. Egy darabig ezt játsszuk, aztán ellép tQlem, az ágya felé int. Nem tartom jó ötletnek, ez viszont kiülhet az arcomra.

Ülj le! Mozizok, csatlakozhatsz mondja, de amikor hezitálok, folytatja. Ebbe tényleg nem láthat bele senki semmit. Sci-fi-t nézik, azt Lucy utálja, megvan az alibi. Kicsit lazíts!

Megteszem. Melléülök, tényleg csak csendben bambulunk a filmre, én azonban megunom, és legalább a kezét megkeresem az enyémel. Szórakozottan pillant az összefogott ujjainkra.

Te sem tudod eldönteni, mit akarsz, ugye?

Hm?

Megcsókol. Lágyan, becézik Qn, én pedig egyenesen utálom, amikor félórával később el kell köszönnöm, de és Qre jár ahhoz, hogy tovább maradjak.

Ki tudsz lógni szombaton?

Danny elhúzózik, érzem a pillantását magamon, de nem fordulok felé, egyébként sem tudnék, mert rögtön visszahajol hozzám, belemászik a láthatáramba.

Miért? Sűgja a számra. Terveid vannak?

Aha. Kiveszek egy szobát, és reggelig nem hagyok aludni – válaszom, mire Danny ismét eltávozik, ezzel ügyesen elérve, hogy elbizonytalanodjak. Mi az?

Szóval szobáért megyünk?

Aha, csak most nem a sajátunkra vonok valamit. A szüeim végig otthon lesznek, náluk pedig elég nehéz lebujszani. Még ülni összehozni egy menüt, még akkor is, ha halkan csináljuk. Túl nagy a zsongás, feszélyez a családja jelenléte. Jól hangzik.

Megnyugszom, legalábbis néhány másodperc erejéig, mert utána olyan szemtelenül mászik rám, hogy meglepődni sincs időm. Megcsókol, és bár átvillan az agyamon, hogy ezt nem kéne, nem igazán akaródzik leállítani, inkább még jobban rátapadok a szájára. Hosszan tart a járaték, már totál felizgat, fel sem tudok lépni, hogy éppen a jólőjtűm húzom felfelé, amikor megüti a fülem a kiabálás.

Vacsora!

Nehézkesen tolom el magamtól, bár amint Q is visszatér a gondolataiba, azonnal leugrik rólam. Mocsok hiányérzetem lesz, de gyorsan összekapom magam, és egy rövid puszit után átmegyek Lucyhez. Közben sűrűn imádkozom, hogy ne látszódjon rajtam, hol járunk az imént, különben Lucy ki fog rohogni.

Tudsz falazni szombaton? Török rá, amikor belépek hozzá, mire érdeklődve pillant fel. Éppen a lábán lakkozza a kőrmét, a virgácsai az asztalon, Q pedig bambán pislog rám, miközben bólint. Mondjuk talán kopoghattam volna &

Mi van, az udvariasságod odaát maradt? Kérdezi, szóval rávillantok egy bocsánatkérő mosolyra. Remélem, Dannynél nem ajtósfal rontasz a házba vihogja, miközben feltápaszkodik. Felvonom a szemöldököm, és közelebb lépek hozzá, mire maga elé kapja a kezét. Ne, éppen védtelen vagyok!

Te hűlye vagy, nem védtelen felelem, és adok egy puszit az arcára. Indulok, te meg mehetsz vacsázni.

Nem maradsz?

Nem. Jelenleg képtelen lennék úriemberhez méltón viselkedni az öcséd közelében – mondom mintegy magamnak, Lucy értetlen tekintetét látva pedig hozzáteszem: Hétvégen kicsit elrögzölök.

Két hete nem dugtatok esik le neki, én pedig kelletlenül bólintok. Mit csináltok ti a szobájában?

Filmet nézünk, beszélgetünk. Eskü.

Komolyan megbírátkozni? Ne gyere azzal, hogy még tapintatlan, mert ellenkezésképpen, tuti megvan-e a farkad cukkol, mire rám ülten lépek hátra. Reflexből.

Azt inkább ne!

Lucy annyira rohog, hogy képtelen abbahagyni. Jó, egy mosoly azért nálam is kiszökik, nem tehetek róla. Amikor végleg lecsillapodik, megütögeti mellettem az ágyát. Ajaj.

Szóval romantikáztok?

Felesleges lenne tagadni, úgyis tudja a választ. Elég meglepő módon az elmúlt hetekben jól bírta a faggatásom, még ülni. Aprókérdéseim akadtak, de tényleg megpróbáltam belemászni a dolgaimba. Ez tényleg szép teljesítmény.

Olyasmint ismerem el, és kissé félve folytatom. Fogalmam sincs, hogy csinálta.

Mit?

Kell nekem.

Kicsit megrettenek, ahogy elhagyja a számát a vallomás. Lucy azonban most nem veszi poénra, helyette megsimogatja a karomat. Magához képest egészen komoly arcot vág.

Most már feleslegesen f élsz attól, hogy szerelmes leszel. Inkább próbáld ki élvezni!
Nem vitatkozom vele, mert én is tisztában vagyok azzal, hogy igaza van.

Simán ment? Kérdezem a biztonságot kedvéért, amikor Danny beül mellém. Bólint, aztán legnagyobb meglepetésemre hozzáám hajol, és szenvedélyesen megcsókol, ráadásul eltolni sem engedi magát, amíg nem viszonzom normálisan.

Szeretsz veszélyesen élni?

Tökös ötlet van, és egy lélek sincs az utcán. Paranoiás vagy feleli picit neheztelve. Felsőhajtók, és visszarántom magamhoz, amivel úgy technikázok, kiengeszteltem. Így mindjárt más vigyorgja. Megcsóválom a fejem, és elindítom a kocsit.

Igazság szerint már ennyivel is felkavart. Alig bírom kivárni, hogy a szobába érjünk, pont ezért jelentkeztem be a hotelbe, mielőtt érte jöttem. Kicsit furdal a lelkiismeretem, amiért ugyanoda viszem, mint általában a pasikat, de ezt ismerem, megbizhatok, ráadásul jó fejek a recepción. Kicsi, tiszta, diszkrét.

Amint becsukódik mögöttünk az ajtó, Danny sem fogja vissza magát. Annyira heves, hogy többször megharapja a szám, nem mintha nagyon neheztelnék érte. Szerintem egy perc alatt elérjük, hogy egyetlen ruhadarab se legyen rajtunk, csak ott térek magamhoz, hogy az ágyon fekszem, Danny pedig épp az ölemre hajol. Úristen.

Amikor felkúszik hozzám, már elégek ödös a tudatom. A száj megtaalja az enyémét, bódultan fonom a nyakát örökre akarom. Aztán ledermedek.

Megkaphatlak? Kérdezi ezt úgy, hogy addigra a keze a fenekem két partján közötte, és még reagálni sem hagy időt, rögtön belém csúsztatja az ujját.

Danny & nyögöm ki, de annyira végzőzom én, hogy biztosan megfogom adni magam.

Mi az? Te mondtad, hogy ne adjam fel könnyen &

A nyakamra hajol, aprókat harap a bokaízületbe, közben a testem mélyén masszíroz, és a francba is, jó, ahogy csinálja. Valószínűleg nem is várja, hogy igent mondjak, mintha a tiltakozás hiányában úgy venné, szabad utat kapott. Tényleg így van.

Akkor kezd csak kapkodni, amikor az óvszert bontja. Eddig nagyon visszafogta magát, pedig látszik rajta, mennyire izgatott. Vagy talán attól fél, hogy meggondolom magam, ki tudja. Mindenesetre elbizonytalanodik, és nekem csak lassan esik le, hogy miért.

Segítek mosolyodom el, mire halkan elrögi magát. Először használgumit, szerintem eddig eszébe sem jutott azon gondolkodni, hogyan kell felhúzni.

Leteper. Nem annyira gyengéden, mint számítottam rá, de nem durva, csupán erőteljesen szenvedélyes, baromira élvezem vele. Még percekkel később is csak bámulom önkívületben a plafont, és igyekszem visszatalálni a világba.

Lezuhanyozom szálalok meg, és Danny felé fordulok. Jössz?

Mindjárt.

Nem várom meg, a fürdőbe megyek. A víz kellemesen felfrissít, Dannynek ugyanbe nem vallanám, de kivette minden energiám. Meglepően ügyesnek bizonyult annak ellenére, hogy kezdő.

Hátra sem pillantok, csak arrébb húzódom, hogy elférjen mellettem. Hozzáám simul, a nyakamra adcsókot, belemozdulok az érintésébe.

Nem tetszett?

Hm? Morgom nagyon értelmesen, aztán leesik, és nagyot koppan. Dehogynem. Miért hiszed, hogy nem?

Nem mondtál semmit, csak bejöttél.

Hát talán felelem, mire felsőhajt. Jó, oké, elbizonytalanítottam. Elfelejtettem, hogy kezdő minden téren. Kicsit

mozgol ódok, hogy szembefordulhassak vele. Az eddigi legjobb élményem, komolyan.

Legjobb, oké. De jó is?

Elsőre fel sem fogom, mire gondol, annyira köztudomásosan fogalmaz. Aztán elmosolyodom.

Imádtam. Letagadhatnád, hogy elcsúsztál.

Na, ezzel már elérem, hogy végre felengedjen. Kapok rógtön egy szemtelen vigyort.

Komolyan? Bólintok, mire megint rajtam van a keze, pár perc elteltével ismét forr a vérem, pedig eredetileg kicsit pihenni akartam. Persze én tervezek, Danny végig. Nem mintha annyira bánanom.

Most folytathatnánk az eredeti elképzeléseid szerint? Sűgja a fülembe. Enyhén eltolom magamtól.

És szerinted mi lenne az?

Na, ne szórakozz! Szólj rám, aztán taktikát változtat, és megint a nyakamat veszi célba, mielőtt érzéki hangon a fülembe suttog. Megköli őket az ért, hogy megdugja végig &

Végem van. Megfordul, a kabinnak támaszkodik.

Itt? Így?

Aha feleli, és kifelé mutat. Készen állt, nekem pedig fel sem tűnt. Ezt mindig ki akartam próbálni.

Rajtam nem ülön &

Néhány órával később utálom, hogy büszke úszkodni kell. Már hajnali négy van, lassan világosodik, feltűnik a Q lesz, ha akkor szökik haza. Így is simán lebukhat, mégis húzzuk az időt. Megint a combomon a keze, a számon a szája, de megállítom a mozdulatot, amikor ennél is jobban rám akar műszni.

Menj!

Még egy kicsit sűgja, mielőtt Q ismét megcsókol. A tarkójára csúsztatom a kezem, lágyan masszírozom a bőrt, érzem a sóhajain, hogy ha ezt nem hagyjuk abba, káposzt leszünk a kocsiban egymásnak esni.

Elég.

Eltolom magamtól, pár másodpercig értetlenül pislog rám, majd még mindig kábán bólint.

Megyek.

Oké.

Persze nem mozdul, mert mi ért is mozdulna, és amikor megteszi, megint nem az ajtókilincsért nyúl, hanem a pólmát elkapva magához ránt, én pedig hagyom. Ellök magától, felnevet.

Kicsinálod az önuralmam csóvát a fejem, és megakadályozom az újabb rohamot. Sicc!

Nyávogjak vagy doromboljak? Esetleg dörgölök? Vigyorog rám, mire kitör belőlem a röhögés. Jó, oké, elhúzó. Szia!

Figyelem, ahogy az ajtóhoz megy, és halkán beoson. A szüleim ablaka erre néz, de nem látom, hogy bárki villanyt kapcsolna, szóval valószínűleg megúsztuk a lebukást.

Hiányzik, már most. Fogalmam sincs, hogyan zuhanhattam bele ennyire gyorsan, de valószínűleg erre mondják, hogy az ilyesmit nem lehet kivédeni. Hamarabb elért a szerelem, mint terveztem, és bár baromira tartok attól, hogy ályukadunk ki, és hogy fogjuk bírni, nem csinálnám vissza. Basszus, kell nekem ez a srác.

Engem bezzeg elkerül a szerencse. Alig veszem le a cipőt, amint átvágok a nappalin, édesanyám hangja a frászt hozza rám.

Merre jártál?

Szerencsére csak kihagy a szívem pár ütemet, mert ha roppant férfiasan felsikítottam volna, tuti eltemetem az önérzetem.

Majdnem megöltél nyögőm ki, és közelebb megyek hozzá. Az ölében könnyű, de a sötétben valóságban nem sokat lát, úgyhogy ez nagyon rossz álca. Gyanítom, mit keres itt.

Apa?

Fogalmam sincs. Azt mondta, üzleti találkozó.

Talán csak berúgott felelem, mire elmosolyodik. Nincs az a nő, aki kezdene vele. Tényleg sem értelek. Felkacag, de keserűnek tűnik.

Van az a pénz, ami vonzhat egy fiatal nőt. Én pedig & Egy pillanatra elhallgat, aztán rám pillant, a tekintetében komolyság játszik. A középiskolában annyira más volt, tudod? Szerelmes lettem. Aztán jöttél te, és mire észbe kaptam, kihalt. Nem miattad, mert ott félre érted. Én az anyaságba temetkeztem, a vállalatba. Elengedtük egymást. Nem tudok mit mondani, de szerintem nem is várja. Pár szakítja meg a beállt csendet.

Van valakid, ugye? Kérdez rá, mire megvonom a vállam. Máskor simán letagadnám, most azonban valahogy nem megy. Nem fogok hozzá semmi érdemlegeset, pedig édesanyám valóságban erre vár, de hamar feladja.

Menj aludni!

Jól van. Pihenj te is! Bücsűzöm tőled, és bármennyire sajnálom, annyira elégedett és jókedvű vagyok, hogy azonnal elnyom az álmom, amint leérek a fejem alá.

[Előző](#)

[Következő](#)